

عربی ۳ (درس ۵) - آزاد

- ۱- در عبارت «فِي السَّاعَةِ الثَّامِنَةِ يَكْتُمِلُ طَلَابُ الصَّفِّ عِدَدًا» تمییز در اصل چه بوده است؟
 (۱) فاعل (۲) مفعول (۳) مبتدا (۴) خبر
- ۲- در عبارت «الزَّلْزَالُ أَقْوَىٰ عُنْفًا مِنَ الْبُرْكَانِ» تمییز در اصل چه بوده است؟
 (۱) خبر (۲) مفعول (۳) مبتدا (۴) فاعل
- ۳- در جمله «الْبَحْرُ الْمَيِّتُ أَكْثَرُ مِلْحًا مِنَ الْبَحْرِ الْمُتَوَسِّطِ» تمییز در اصل چه بوده است؟
 (۱) خبر (۲) مبتدا (۳) فاعل (۴) مفعول به
- ۴- «إِضَاءَةٌ» در جمله «الشَّمْسُ أَشَدُّ إِضَاءَةً مِنَ الْقَمَرِ» چیست؟
 (۱) تمییز (۲) مفعول به (۳) حال (۴) مفعول مطلق
- ۵- «كرامة» در عبارت «نَزَلَ الْقُرْآنُ لِيَحْفَظَ الْإِنْسَانَ كِرَامَةً» چیست؟
 (۱) تمییز (۲) مفعول له (۳) حال (۴) صفت
- ۶- «جذوراً» در عبارت «الْأَنْخَلَةُ أَعْمَقُ جُذُوراً مِنْ شَجَرَةِ الْبُرْتَقَالِ» چیست؟
 (۱) حال (۲) تمییز (۳) مفعول به (۴) مفعول مطلق
- ۷- «حناناً» در عبارت «اللَّهُ أَشَدُّ حَنَانًا مِنَ الْأُمِّ» چیست؟
 (۱) تمییز (۲) حال (۳) مفعول له (۴) مفعول به
- ۸- «إهتماماً» در عبارت «أَفْضَلُ النَّاسِ عَقْلاً، أَحْسَنُهُمْ تَقْدِيرًا لِمَعَاشِهِ وَأَشَدُّهُمْ إِهْتِمَامًا لِإِصْلَاحِ مَعَادِهِ» چیست؟
 (۱) حال (۲) مفعول له (۳) تمییز (۴) مفعول مطلق
- ۹- تمییز در جمله «الْفَلَّاحُ النَّشِيطُ غَرَسَ الْبُسْتَانَ أَشْجَارًا» در اصل چه بوده است؟
 (۱) مبتدا (۲) مفعول به (۳) خبر (۴) فاعل
- ۱۰- «أشجاراً» در عبارت «مَتَىٰ تُزْهِرُ الْحَدِيقَةُ أَشْجَارًا» چیست؟
 (۱) مفعول به (۲) حال (۳) تمییز (۴) مفعول مطلق
- ۱۱- «شجاعة» در عبارت «هَذَا الْمُقَاتِلُ أَشَدُّ شَجَاعَةً مِنْ ذَلِكَ الْمُقَاتِلِ» چیست؟
 (۱) حال (۲) مفعول به (۳) مفعول مطلق (۴) تمییز
- ۱۲- «عاقبة» در عبارت «خَيْرُ الْأُمُورِ، خَيْرُهَا عَاقِبَةٌ» چیست؟
 (۱) حال (۲) مفعول مطلق (۳) تمییز (۴) مفعول له
- ۱۳- «جَهْلًا» در عبارت «كَفَىٰ بِالْعَالِمِ جَهْلًا أَنْ يُنَافِيَ عِلْمُهُ عَمَلَهُ» چیست؟
 (۱) تمییز (۲) مفعول به (۳) مفعول مطلق (۴) حال

- ۱۴- در عبارت «بعد موسم الثلج يفيض ذلك النهر ماء» تمییز در اصل چه بوده است؟
 (۱) فاعل (۲) مبتدا (۳) خبر (۴) نایب فاعل
- ۱۵- «جمالاً» در عبارت «مشاهد الربيع أكثرُ جمالاً» چیست؟
 (۱) حال (۲) مفعول به (۳) مفعول مطلق (۴) تمییز
- ۱۶- «سقفاً» در عبارت «بسببِ المطرِ الشديدِ يخرُبُ الكوخُ سقفاً» چیست؟
 (۱) تمییز (۲) حال (۳) مفعول به (۴) مفعول له
- ۱۷- «ذاكرةً» در عبارت «الدَّهْنُ الصَّافِي أَشَدُّ ذَاكِرَةً مِنَ الدَّهْنِ الْمَشْغُولِ» چیست؟
 (۱) مفعول مطلق (۲) مفعول له (۳) تمییز (۴) مفعول به
- ۱۸- جمله «هوائنا أشدُّ تلوثاً» در اصل چه بوده است؟
 (۱) هوائنا تلوته أشدُّ (۲) تلوث هوائنا أشدُّ (۳) أشدُّ تلوثاً هوائنا (۴) هوائنا تلوته شدید
- ۱۹- «جناحاً» در عبارت «البلبل أصغرُ جناحاً من الحمامة» چیست؟
 (۱) حال (۲) تمییز (۳) مفعول به (۴) مفعول مطلق
- ۲۰- «أنت أطول أهل بيتك عمراً ان شاء الله» تمییز در اصل چه بوده است؟
 (۱) خبر (۲) مبتدا (۳) مضاف الیه (۴) فاعل
- ۲۱- تمییز در «العالم الغربي يزداد كلَّ يوم قلقاً» در اصل چه بوده است؟
 (۱) مفعول (۲) فاعل (۳) مضاف الیه (۴) خبر
- ۲۲- نقش «خُضرة» اول در «لا شجرة أكثر خضرة من الأشجار الدائمة الخضرة» چیست؟
 (۱) مبتدای مؤخر (۲) خبر لا نفی جنس (۳) مضاف الیه (۴) تمییز
- ۲۳- «عدداً» در عبارت «انَّ اللهَ قد أحصى كلَّ شىءٍ عدداً» چیست؟
 (۱) تمییز (۲) حال (۳) مفعول به (۴) مفعول مطلق
- ۲۴- در عبارت «و أخى هاورن هو أفصح منى لساناً فأرسله معى» تمییز در اصل چه بوده است؟
 (۱) خبر (۲) مبتدا (۳) فاعل (۴) مفعول
- ۲۵- در جمله «هوائنا أشدُّ تلوثاً من هواء المدن الأخرى» تمییز در اصل چه بوده است؟
 (۱) مضاف الیه (۲) خبر (۳) مبتدا (۴) فاعل
- ۲۶- «ایماناً» در عبارت «افضلکم ایماناً احسنکم اخلاقاً» چیست؟
 (۱) حال (۲) تمییز (۳) مفعول به (۴) مفعول مطلق
- ۲۷- «ازهاراً» در عبارت «تفتتحت الأشجار فى الربيع ازهاراً» چیست؟
 (۱) مفعول به (۲) تمییز (۳) تأکید (۴) بدل

۲۸- کدام گزینه در برگیرنده تمییز نیست؟

- (۱) أَشْرَبَ كُلَّ يَوْمٍ كَوْبًا شَايَا
(۲) جَعَتِ الشَّجَرَةُ فِي الْخَرِيفِ أَوْرَاقًا
(۳) تَفَتَّحَتِ الْأَشْجَارُ فِي الرَّبِيعِ أَزْهَارًا
(۴) سَاعَدْتُ الْمَسْكِينِ إِيْمَانًا بِاللَّهِ

۲۹- اجعل الفاعل في الجملة التالية تمييزاً: «حَسَنْتُ أَخْلَاقَ هَذِهِ التَّلْمِيذَةِ»

- (۱) حَسَنْتُ أَخْلَاقَ هَذِهِ التَّلْمِيذِ
(۲) حَسَنْتُ هَذِهِ التَّلْمِيذَةَ مِنْ جِهَةِ الْإِخْلَاقِ
(۳) حَسَنْتُ هَذِهِ التَّلْمِيذَةَ أَخْلَاقًا
(۴) حَسَنْتُ تَلْمِيذَةَ الْإِخْلَاقِ هَذِهِ

۳۰- کلمه «شایا» در جمله «شربت کوباً شایا» چه نوع تمییزی است؟

- (۱) وزن (۲) مساحت (۳) عدد (۴) مقدار

۳۱- کدام گزینه در برگیرنده تمییز است؟

- (۱) اَمْتَلًا قَلْبِي اِيْمَانًا
(۲) اَمَنْتُ بَرِّي اِيْمَانًا
(۳) سَاعَدْتُ الْمَسْكِينِ اِيْمَانًا بِاللَّهِ
(۴) اَتَكَلَّمْتُ عَلَيَّ نَفْسِي اِتْكَالًا حَتَّى لَا اَحْتَاجَ اِلَى غَيْرِي

۳۲- عَيَّنِ الْمَنَادِي وَاعْرَابَهُ فِي «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صِدْقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى».

- (۱) آئِي، مَرْفُوعٌ مَحَلًّا
(۲) آئِي، مَبْنِيٌّ عَلَى الضَّمِّ وَ مَنْصُوبٌ مَحَلًّا
(۳) الَّذِينَ، مَرْفُوعٌ مَحَلًّا
(۴) الَّذِينَ، مَنْصُوبٌ مَحَلًّا

۳۳- ما هو السؤال المناسب للجملة التالية؟ «أفضل الناس عقلاً أحسنهم تقديراً لمعاشه»

- (۱) من هو أحسنهم تقديراً لمعاشه؟
(۲) كيف أفضل الناس عقلاً؟
(۳) من هو أفضل الناس عقلاً؟
(۴) متى يكون أفضل الناس عقلاً أحسنهم تقديراً لمعاشه؟

۳۴- کدام عبارت در برگیرنده تمییز است؟

- (۱) أَنَّهُ كَانَ مِنْ أَحْسَنِ التَّلَامِيذِ دَرَسًا.
(۲) كَانَتِ الْمَدْرَسَةُ مَزْدَحْمَةً بِالنَّاسِ.
(۳) عَاقِبَتُ الْمُذْنِبِ أَمَلًا فِي إِصْلَاحِهِ.
(۴) هَجَمَ الْمَجَاهِدُونَ عَلَى الْأَعْدَاءِ فَرِحِينَ.

۳۵- ما هو اعراب «ثواباً» و «أملأ» في العبارة التالية؟ «الباقيات الصالحات خيرٌ عند ربك ثواباً و خيرٌ أملاً»

- (۱) تَمْيِيزٌ، تَمْيِيزٌ
(۲) حَالٌ، تَمْيِيزٌ
(۳) تَمْيِيزٌ، حَالٌ
(۴) مَفْعُولٌ مَطْلُوقٌ، تَمْيِيزٌ

۳۶- اجعل المفعول في الجملة التالية تمييزاً؟ «فَجَرْنَا عِيُونَ الْأَرْضِ»

- (۱) فَجَّرَ الْعِيُونَ أَرْضًا.
(۲) فَجَّرَ الْعِيُونَ أَرْضًا.
(۳) عِيُونَ الْأَرْضِ تَفْجَرَتْ تَفْجِيرًا
(۴) فَجَّرْنَا الْأَرْضَ عِيُونًا

۳۷- ما هي الترجمة الصحيحة للعبارة التالية؟ «كُنْتُ أَظُنُّ أَنَّ أَبِي قَدْ نُسِيَ وَ لَمْ يَبْقَ ذِكْرُهُ لَهُ»

- (۱) گمان می کردم که یاد پدرم فراموش شده است
(۲) گمان دارم پدرم فراموش شده و نامی از او باقی نمانده است
(۳) گمان داشتم که پدرم مرا فراموش کرده و یادی از من نمی کند
(۴) گمان می کردم پدرم فراموش شده و یادی از او باقی نمانده است

۳۸- ما هو المناسب للفراغ؟ «مَنْ أصدق من الله»

(۱) حديث (۲) حديث (۳) حديث (۴) حديثاً

۳۹- عين الصحيح عن اعراب «ذكاء». «مريم أفضل من صديقتها ذكاء»

(۱) حال و منصوب (۲) مفعول له و منصوب (۳) مفعول به و منصوب (۴) تمييز و منصوب

۴۰- عيوناً در عبارت «فَجَّرَ اللهُ الأَرْضَ عيوناً» چیست؟

(۱) مفعول به (۲) حال (۳) تمييز (۴) مفعول مطلق

۴۱- میز تمييز النسبة:

(۱) قرأت عشرين صفحةً من الكتاب (۲) اشتریت مترین قماشاً

(۲) العلماء أجل الناس قدراً (۴) شربت كأساً شاياً

۴۲- ما هو المفهوم الصحيح للعبارة التالية؟

«انَّ الشجرة البرية اصلب عودا و الروائع الخضرة ارق جلوداً»

(۱) انسانهای با تجربه در مقابل مشکلات استوارترند و انسانهای کم تجربه آسیب پذیرتر

(۲) جوانان باید از پیران تجربه بیاموزند

(۳) خانه را باید با چوب درختان کهنسال بنا کرد نه با چوب نهال

(۴) کار هر انسانی نیست که در مقابل سختی‌ها صبور باشد

۴۳- در کدام گزینه تمييز نیامده است؟

(۱) جَفَّت الشجرة فى الخريف اوراقاً (۲) ساعدت المسكين ايماناً بالله

(۳) تفتحت الاشجار فى الربيع ازهاراً (۴) اشرب كل يوم كوباً شاياً

۴۴- ما هو الصحيح للفراغ؟ «ليستْ عِنْدِي ذرَّةٌ»

(۱) حَسَدٌ (۲) حَسَدٌ (۳) الحَسَدُ (۴) الحَسَدُ

۴۵- کدام کلمه به معنی «دست زد» است؟

(۱) قَنَصَ (۲) ضَحَى (۳) صَفَّقَ (۴) خَفَقَ

۴۶- ادباً در عبارت «هو اكثر منى ادباً» چیست؟

(۱) تمييز (۲) حال (۳) مفعول مطلق (۴) مفعول به

۴۷- عين نوع الخبر فى الجملة التالية؟ «أعظمُ العبادةِ أجراً أخفأها.»

(۱) خبر جمله فعلیه و محلاً مرفوع (۲) خبر مفرد و محلاً مرفوع

(۳) خبر مفرد و تقدیراً مرفوع (۴) خبر جمله فعلیه و تقدیراً مرفوع

۴۸- اَعْرَبْ مَا اشِير اليها بخط:

«إِثْتَالًا قَلْبِي إِيمَانًا بَعْدَ الإِطْلَاعِ عَلَى تَضْحِيحَاتِ الْمُقَاتِلِينَ.»

- (۱) فاعل و تقديرًا مرفوع- تمييز و منصوب
(۲) فاعل و تقديرًا مرفوع- مفعول به و منصوب
(۳) مفعول به و تقديرًا منصوب- تمييز و منصوب
(۴) مفعول به و تقديرًا منصوب- مفعول به دوم و منصوب

۴۹- ماهو الصحيح في الاعراب و التحليل الصرفي للكلمات التالية:

«و من أَحْسَنُ دِينًا مَمَّنَ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَ هُوَ مُحْسِنٌ»

- (۱) مَنْ: اسم استفهام، معرفة، مبنى / مبتدا و محلاً مرفوع
(۲) أَسْلَمَ: اسم، مفرد، مذکر، مشتق، اسم تفضيل / صله موصول لا محل لها مِنَ الاعراب
(۳) دِينًا: اسم، مفرد، مذکر، جامد، نکره، معرب، منصرف / تمييز و منصوب
(۴) مُحْسِنٌ: اسم، مفرد، مذکر، مشتق، اسم مفعول، معرفة(علم)/ خبر و مرفوع محلاً

۵۰- عَيِّنْ اعراب «خيرًا» في هذه الآية.

«فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ.»

- (۱) تمييز (۲) مفعول به (۳) مفعول له (۴) مصدر جانشين فعلش

۵۱- «أجرًا» در عبارت «أعظم العبادة أجرًا أخفها» چیست؟

- (۱) حال (۲) مفعول (۳) صفت (۴) تمييز

۵۲- نورًا در عبارت «الشمس أقوى الكواكب نورًا» چیست؟

- (۱) تمييز (۲) حال (۳) مفعول به (۴) بدل

۵۳- اخلاقاً در عبارت «حَسُنَتْ التَّلْمِيْذَةُ اخْلَاقًا» چیست؟

- (۱) مفعول به (۲) حال (۳) تمييز (۴) مفعول مطلق

۵۴- في ايّ عبارة كان التمييز فاعلاً في الاصل؟

- (۱) العَدْلُ يُضَيِّفُ الشَّعْبَ شَجَاعَةً.
(۲) أَعْظَمُ الْعِبَادَةِ أَجْرًا أَخْفَاهَا.
(۳) الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا.
(۴) اِسْتَشْهَرَ هَذَا الطَّالِبُ جِهْدًا.

۵۵- ميّز نوع المنصوب لـ (ثواباً) في «و الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا»

- (۱) مفعول به (۲) تمييز (۳) حال (۴) مفعول فيه

۵۶- ما هي اعراب الكلمات التي تحتها خط:

يا سَمِيرَةَ! اُسْتُشْهِدُ اِبْرَكَ حَتَّى تَسْتَطِيعَ زَمِيْلَاتِكَ اَنْ يَعِشْنَ فِي اَمْنٍ.

- (۱) فاعل و نياباً مرفوع - فاعل و مرفوع.
(۲) نايب فاعل و نياباً مرفوع - مفعول نياباً منصوب.
(۳) نايب فاعل و نياباً مرفوع - فاعل و مرفوع.
(۴) مبتدای مؤخر و نياباً مرفوع- مفعول نياباً منصوب.

۵۷- عَيْنِ الصَّحِيحِ فِي الْاِعْرَابِ وَ التَّحْلِيلِ الصَّرْفِيِّ:

«وَمَنْ أَحْسَنَ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ»

(۱) مَنْ: اسم موصول، معرفه، مبنی/ مبتدا و مرفوع محلاً.

(۲) دِينًا: اسم، مفرد، مذکر، مشتق، نکره، معرب/ مفعول به و منصوب.

(۳) أَحْسَنَ: فعل ماضٍ للغائب من باب افعال، متعَدٍ/ الجملة الفعلية خبر و محلاً مرفوع.

(۴) أَسْلَمَ: فعل ماضٍ للغائب من باب افعال، متعَدٍ/ الجملة الفعلية صلة موصول لا محل لها من الإعراب.

۵۸- عَيْنِ الْخَطَأِ عَنْ «أَصْلِ التَّمْيِيزِ»:

(۱) هِيَ أَكْثَرُ مَتَى عَلِمًا = مبتدا

(۳) أَزْدَادُ الْمُؤْمِنِ صَبْرًا = مفعول به

(۲) طَابَتِ الطَّالِبَةُ خُلُقًا = فاعل

(۴) وَ مَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ = مبتدا

۵۹- مِيزِ اِعْرَابِ «فَلِقَةٍ» فِي «وَلَمَّا وَصَلْتُ إِلَى الْمَنْزِلِ دَخَلْتُ الْعُرْفَةَ فَلِقَةٍ»

(۱) تَمْيِيزِ (۲) حَالِ (۳) مَفْعُولِ فِيهِ (۴) مَفْعُولِ بِهِ

۶۰- مِيزِ نَوْعِ الْمَنْصُوبِ لِ (اِيْمَانًا) فِي:

«اِفْتَتَلَ قَلْبِي اِيْمَانًا بَعْدَ الْاِطْلَاعِ عَلَى تَضْحِيحَاتِ الْمُقَاتِلِينَ»

(۱) حَالِ (۲) مَفْعُولِ بِهِ (۳) تَمْيِيزِ (۴) مَفْعُولِ فِيهِ

۶۱- مِيزِ الْخَطَأِ حَوْلَ فِعْلِ «رَضِي»

(۱) هُمْ يَرْضَوْنَ (۲) هُنَّ يَرْضَوْنَ (۳) أَنْتِ تَرْضَيْنَ (۴) أَنْتُنَّ تَرْضَيْنَ

۶۲- مِيزِ الْخَطَأِ لِاِيْجَادِ اسْلُوبِ التَّمْيِيزِ:

(۱) يَطْمِئِنُّ الْمُؤْمِنُ نَفْسًا عِنْدَ الشَّدَائِدِ.

(۳) رَبَّنَا أَكْثَرَ رَحْمَةً.

(۲) تُصَلِّي قُلُوبُنَا بَعْدَ مَشَاهِدَةِ هَذِهِ الْآيَاتِ خَاشِعًا.

(۴) أَزْدَادَ الْعَدُوِّ غَضَبًا مِنْ اِنْتِصَارِنَا.

۶۳- هُوَ أَكْثَرُ مِنْكَ صَبْرًا (صَبْرًا ←)

(۱) مَفْعُولِ مُطْلَقِ (۲) تَمْيِيزِ (۳) مَفْعُولِ بِهِ (۴) حَالِ

۶۴- هُوَ أَعْلَى مِنْكَ دَرَجَةً «دَرَجَةً ←»

(۱) حَالِ (۲) مَفْعُولِ بِهِ (۳) تَمْيِيزِ (۴) مَفْعُولِ فِيهِ

۶۵- عَيْنِ الْعِبَارَةِ الَّتِي جَاءَ فِيهَا التَّمْيِيزِ.

(۱) تُكْرِمُ فِي هَذِهِ الْحَفْلَةِ شَخْصِيَّةً لَهَا مَقَامٌ عَظِيمٌ وَ شَأْنٌ رَفِيعٌ بَيْنَنَا

(۲) يَعِيشُ الْمُؤْمِنُونَ فِي الدُّنْيَا قَانِعِينَ

(۳) مَنْ أَرْفَعُ شَأْنًا وَ مَقَامًا؟

(۴) اِعْتَصِمْ بِحَبْلِ اللَّهِ خَاضِعًا.

۶۶- «كَانَ النَّاسِ»

(۱) أَصْدَقٌ - قَوْلًا (۲) أَصْدَقًا - الْقَوْلِ (۳) أَصْدَقٌ - يَقُولُ (۴) أَصْدَقٌ - قَوْلًا

۶۷- «لو كُنْتُ فظاً غليظاً القلبِ لَأَنفَضُوا من حولك»

- (۱) اگر سخت گیر سنگدل بودم (مردم را) از اطرافت پراکنده می کردم.
(۲) اگر درشت خوی سنگدل بودی از پیرامونت پراکنده می شدند.
(۳) هر کس که درشت خو و سنگدل باشد از اطرافش پراکنده می شوند.
(۴) ای کاش سخت گیر سنگدل بودم تا (آنها را) از پیرامونت پراکنده می کردم.

۶۸- إملاً الفراغ بالتمييز المناسب: «نَبِيُّنَا أَصْدَقُ النَّاسِ» .

(۱) متکلماً (۲) مجاهداً (۳) صلاةً (۴) لِسَاناً

۶۹- ميّز الصحيح لـ (كَبناً) (شَرِبْتُ كَأَسَا كَبناً)

(۱) تمییز (۲) مفعول به (۳) مفعول له (۴) حال

۷۰- ميّز اعراب (عملاً) «هُوَ أَحْسَنُهُمْ عَمَلًا»:

(۱) حال (۲) مفعول به (۳) مفعول مطلق (۴) تمییز

۷۱- انتخاب التمييز «مَنْ أَرْفَعُ شَأْنًا»:

(۱) مَنْ (۲) مَنْ أَرْفَعُ (۳) أَرْفَعُ (۴) شَأْنًا

۷۲- انتخاب التمييز: مَنْ أَعَزُّ مَقَامًا؟

(۱) مَقَامًا (۲) أَعَزُّ مَقَامًا (۳) مَنْ (۴) أَعَزُّ

۷۳- عَيْنِ اعراب (ذَهَبًا) «لَا أَمْلِكُ مِثْقَالَ ذَهَبًا»

(۱) الحال (۲) التمييز (۳) المفعول به (۴) المفعول المطلق

۷۴- عَيْنِ الصحيح لـ عُيُونًا: «فَجَزْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا»

(۱) مفعول به دوم (۲) حال مفرد (۳) صفت (۴) تمییز

۷۵- عَيْنِ اعراب لـ (قَوْلًا) فِي «كَانَ أَصْدَقَ النَّاسِ قَوْلًا»:

(۱) المفعول فيه (۲) خبر التواسخ (۳) المفعول به (۴) التَّمييز

۷۶- شَكْلُ الكلماتِ و ميّز الخطأ: «هَذِهِ دَعْوَةٌ لِلْإِسْتِرَاكِ فِي حَفْلَةِ التَّكْرِيمِ»

(۱) دَعْوَةٌ (۲) لِلْإِسْتِرَاكِ (۳) حَفْلَةٌ (۴) التَّكْرِيمِ

۷۷- ميّز الإعراب لـ «قِرَاءَةً» فِي: «إِنَّهُ أَكْثَرُ الرِّجَالِ قِرَاءَةً لِلْقُرْآنِ».

(۱) التمييز (۲) اسم التواسخ (۳) خبر التواسخ (۴) المفعول فيه

۷۸- ميّز اعراب لـ (ذَهَبًا) فِي: «كَيْسَتْ عِنْدِي مِثْقَالَ ذَهَبًا»

(۱) خبرٌ لِلتَّوَسُّخِ (۲) الصِّفَةِ (۳) التَّمييز (۴) المفعول

٧٩- «نظرت المعلمة إلى ساعتها و قالت الدرس يكفي أما الآن فأريد أن أتكلّم حول حفلة عظيمة تنعقد في مدرستنا في الاسبوع القادم.» عَيّن الخطأ.

(١) هي تريد أن تتكلّم حول حفلة

(٢) الحفلة تُنَعِد في مدرستهنّ

(٣) المعلم نظر إلى ساعته

(٤) في الاسبوع القادم تنعقد الحفلة

٨٠- ميز الصحيح (ادباً) في (هو أكثر منى أدباً)

(٢) صفت

(١) حال

(٣) مفعول

(٤) تمييز

پاسخ:

- ۱- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. «عدداً» اسمی است نکره و منصوب که ابهام ماقبل خود (يَكْتَمَلُ) را از میان برده و «تمییز» است. این کلمه و بطور کل، «تمییز» ممکن است در اصل، «مبتدا»، «فاعل» یا «مفعول» باشد. با توجه به اینکه جمله «يَكْتَمَلُ...» که «تمییز» در آن بیان شده است، جمله‌ای فعلیه بوده و فعل آن «لازم» است، همچنین «تمییز» به فاعل جمله (طَلَّابٌ)، اشاره دارد می‌توان گفت که «تمییز» در اصل «فاعل» بوده است.
- ترجمه جمله: «تعداد دانشجویان کلاس در ساعت ۸ کامل می‌شود.»
- بیان جمله بصورت اصلی: «فِي السَّاعَةِ الثَّامِنَةِ يَكْتَمَلُ عَدَدُ طَلَّابِ الصَّفِّ.»
- ۲- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. «عُنْفًا» اسم «نکره و منصوبی» است که ابهام ماقبل خود را (أَقْوَى) از بین برده و «تمییز» است. با توجه به اینکه جمله داده شده، جمله‌ای «اسمیه» می‌باشد، بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که «تمییز» در اصل «مبتدا» بوده و نمی‌تواند «فاعل» یا «مفعول» باشد.
- صورت اصلی جمله: «عُنْفُ الزَّلْزَالِ أَقْوَى مِنَ الْبُرْكَانِ.»
- ۳- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. «مِلْحًا» اسمی است نکره و منصوب که از ماقبل خود (اَكْثَرُ) رفع ابهام کرده و «تمییز» می‌باشد. با توجه به اینکه جمله مزبور، جمله‌ای «اسمیه» می‌باشد، بنابر این «تمییز» نمی‌تواند در اصل «فاعل» یا «مفعول» باشد. در نتیجه می‌توان گفت که «تمییز» در اصل «مبتدا» بوده است.
- جمله اصلی: «مِلْحُ الْبَحْرِ الْمَيِّتِ أَكْثَرُ مِنْ مِلْحِ الْبَحْرِ الْمَتَوَسِّطِ.»
- ۴- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. «إِضَاءَةً» اسم نکره و منصوبی است که با توجه به معنی، از ماقبل خود (أَشَدُّ) رفع ابهام می‌کند و به هنگام ترجمه همراه با کلماتی مانند «از نظر»، «از جهت» و ... به کار می‌رود. این کلمه با توجه به توضیحات داده شده، «تمییز» می‌باشد.
- ترجمه تحت الفظی: «خورشید از نظر نورافشانی شدیدتر از ماه است.»
- ترجمه روان «خورشید نورانی‌تر از ماه است.»
- ۵- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. «کرامَةً» به معنی «بزرگواری» اسم جامد، نکره و منصوبی است که ابهام ماقبل خود را رفع کرده و در ترجمه تحت‌اللفظی همراه کلماتی مانند «از نظر»، «از جهت» و ... می‌آید. این کلمه با توجه به مطالب بیان شده، «تمییز» می‌باشد. ترجمه تحت‌اللفظی: «قرآن نازل شد برای آنکه، انسان را از نظر کرامت، حفظ کند.»
- ترجمه روان: «قرآن نازل شد تا کرامت انسان را حفظ کند.»
- ۶- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. «جذوراً» اسم جامد، نکره و منصوبی است که به رفع ابهام از ماقبل خود (أَعَمَّقَ) پرداخته و در ترجمه تحت‌اللفظی همراه کلماتی مانند «از نظر»، «از جهت» و ... می‌آید. با توجه به مطالب بیان شده، می‌توان گفت که «جذوراً»، «تمییز» می‌باشد. ترجمه تحت‌اللفظی: «نخل، (از نظر) ریشه، عمیقتر از درخت پرتقال است.»
- ترجمه روان: «ریشه نخل، عمیق‌تر از (ریشه) درخت پرتقال است.»

۷- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. «حناناً» اسم «جامد»، «نکره» و «منصوبی» است که به رفع ابهام از ماقبل خود (اشد) پرداخته و در ترجمه همراه کلماتی مانند «از نظر»، «از جهت» و ... می‌آید. این کلمه با توجه به توضیحات داده شده «تمییز» می‌باشد. ترجمه تحت اللفظی: «خدا (از نظر) مهربانی، شدیدتر از مادر است.»
ترجمه روان: «خدا مهربانتر از مادر است.» توجه: «تمییز» اسمی است «نکره»، «منصوب» و معمولاً «جامد».

۸- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. «اهتماماً» اسم جامد (جامد مصدری از باب «إفعال»)، «نکره» و «منصوبی» است که به رفع ابهام از ماقبل خود (اشد) پرداخته و در ترجمه تحت اللفظی همراه کلماتی مانند «از نظر»، «از جهت» و ... می‌آید. بنابراین این با توجه به توضیحات فوق، «تمییز» می‌باشد.
ترجمه تحت اللفظی: «بهترین مردم (از نظر) عقل، نیکوترین آنها (از نظر) برنامه ریزی برای زندگی و پرتلاش‌ترین آنها (از نظر) کوشش برای اصلاح معادش است.»
ترجمه روان: «عاقل‌ترین مردم، برنامه‌دارترین آنها در زندگی و کوشاترین آنها در اصلاح آخرت است.»
توجه: در جمله داده شده، «عقلاً» و «تقدیراً» نیز «تمییز» می‌باشند.

۹- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. تعریف: «تمییز»، اسمی است «نکره»، «منصوب» و «معمولاً جامد» که ابهام ماقبل خود را از میان برداشته و ممکن است در اصل، «مبتدا»، «فاعل» یا «مفعول» باشد. این کلمه، در ترجمه تحت اللفظی، همراه کلماتی مانند «از نظر»، «از جهت» و ... می‌آید.
در جمله داده شده، «أشجاراً» دارای خصوصیات تعریف بالا بوده و «تمییز» می‌باشد.
ترجمه تحت اللفظی: «کشاورز فعال، باغ را (از نظر) درختان کاشت.»
ترجمه روان: «کشاورز فعال، درختان باغ را کاشت.»
با توجه به ترجمه روان، متوجه می‌شویم که اشجاراً (درختان) در اصل مفعول بوده است.

۱۰- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. «أشجاراً» اسمی است «نکره»، «منصوب» و «جامد (جمع «شجرة»))» که به «رفع ابهام» از ماقبل خود (تُرهُر) پرداخته و در ترجمه تحت اللفظی، همراه کلماتی مانند «از نظر»، «از جهت» و ... می‌آید. این کلمه با توجه به مطالب فوق، «تمییز» می‌باشد.
ترجمه تحت اللفظی: «چه وقت باغ (از نظر) درختان شکوفه می‌دهد؟»
ترجمه روان: «چه وقت درختان باغ شکوفه می‌دهند؟»
توجه: «تمییز»، اسمی است «نکره»، «منصوب» و «معمولاً جامد»، که از نظر معنا به رفع ابهام از جمله‌ای که در آن قرار دارد می‌پردازد.

۱۱- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. «شجاعاً»، اسمی است «نکره» و «جامد» که به رفع ابهام از ماقبل خود (اشد) پرداخته و در ترجمه تحت اللفظی، همراه کلماتی مانند «از نظر»، «از جهت» و ... می‌آید. این کلمه، با توجه به توضیحات فوق، «تمییز» می‌باشد. ترجمه تحت اللفظی: «این رزمنده (از نظر) شجاعت، شدیدتر از آن رزمنده است.»
ترجمه روان: «شجاعت این رزمنده، بیشتر از آن رزمنده است.»
توجه: «تمییز»، اسمی است «نکره»، «منصوب» و معمولاً «جامد».

۱۲- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. «عاقبة» اسمی است «نکره»، «منصوب» و «جامد» که به رفع ابهام از ماقبل خود (خبرها) پرداخته و در ترجمه تحت اللفظی همراه کلماتی مانند «از نظر»، «از جهت» و... می‌آید. این کلمه با توجه به توضیحات فوق، «تمییز» می‌باشد. ترجمه تحت اللفظی: «بهترین امور، بهترین آن‌ها (از نظر) عاقبت است.» ترجمه روان: «بهترین امور، خوش عاقبت‌ترین آنهاست.» توجه: «تمییز» اسمی است «نکره»، «منصوب» و معمولاً «جامد».

۱۳- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. «جهلاً» اسم «نکره»، «منصوب» و «جامد» است که به رفع ابهام از ماقبل خود (کفی) پرداخته و در ترجمه تحت اللفظی، همراه کلماتی مانند «از نظر»، «از جهت» و غیره می‌آید. این کلمه، با توجه به توضیحات فوق، «تمییز» می‌باشد. توجه: «تمییز» اسمی است «نکره»، «منصوب» و معمولاً «جامد».

۱۴- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. غالباً هرگاه جمله‌ای که تمییز در آن قرار دارد:
الف- اسمیه باشد، تمییز در اصل مبتدا بوده است.
ب- فعلیه بوده و فعل جمله لازم باشد، تمییز در اصل فاعل بوده است.
ج- فعلیه بوده و فعل جمله متعدی باشد، تمییز در اصل مفعول بوده است.
در اینجا تمییز «ماء» در جمله فعلیه «یفیضُ ذلك النهرُ ماء» قرار دارد. فعل این جمله یعنی «یفیضُ» لازم است پس «ماء» تمییز فاعلی است. («یفیضُ» به معنی «پر می‌شود» می‌باشد).

۱۵- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. «جمالاً» اسم جامد و منصوب است که از نظر معنا ابهام موجود در جمله را برطرف کرده است. بنابراین تمییز است. می‌توان گفت که بیشتر اسماء نکره و منصوبی که بعد از اسم تفضیلها در جمله بکار می‌روند تمییز هستند.

۱۶- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. «سقفاً» اسم جامد، نکره و منصوبی است که از نظر معنی موجب بر طرف شدن ابهام از جمله شده است. ترجمه عبارت داده شده بدین صورت است: «به علت باران شدید، سقف خانه خراب می‌شود.» بنابراین می‌توان گفت که «سقفاً» تمییز است.

۱۷- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. «ذاکرةً» اسم نکره و منصوبی است که از نظر معنا موجب رفع ابهام از جمله شده است. بنابراین می‌توان گفت که تمییز است. ترجمه عبارت داده شده بدین صورت است: «ذهن پاک از نظر یادآوردن، قویتر از ذهن پرمشغله است.» بطور کلی می‌توان گفت که اکثر اسماء منصوبی که بعد از اسم تفضیلها می‌آیند، تمییز می‌باشند.

۱۸- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. مورد نظر در این سؤال نقش اصلی تمییز «تلوثاً» است. در این باره باید به سه نکته زیر دقت کرد:

۱- اگر تمییز در جمله‌ای اسمیه ذکر شده باشد می‌توان نتیجه گرفت که تمییز در اصل مبتدا بوده است. بطور مثال می‌توان به جمله موجود در سؤال اشاره کرد. در این جمله تمییز «تلوثاً» در جمله‌ای اسمیه قرار گرفته است لذا در اصل مبتدا بوده است پس می‌توان اصل جمله را چنین ذکر کرد: «تَلَوْتُ هَوَاتِنَا أَشَدُّ».

۲- اگر تمییز در جمله‌ای فعلیه با فعل لازم ذکر شود می‌توان نتیجه گرفت که در اصل فاعل بوده است.

۳- اگر تمییز در جمله‌ای فعلیه با فعل متعدی ذکر شود، می‌توان گفت که در اصل مفعول بوده است.

۱۹- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. «جناحاً» اسم منصوب، جامد و نکره‌ایست که از نظر معنی به رفع ابهام از جمله می‌پردازد. لذا نقش تمییزی دارد. اسمهای منصوبی که بعد از اسم تفضیلها بکار می‌روند غالباً تمییز می‌باشند.

۲۰- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. برای اینکه بدانیم تمییز در اصل چه بوده است باید به نوع جمله‌ای که تمییز در آن قرار دارد توجه کرد.

الف: اگر تمییز در جمله‌ای قرار بگیرد که اسمیه باشد، می‌توان گفت تمییز در اصل مبتدا بوده است. مانند جمله داده شده در سؤال. تمییز «عمرأ» در جمله اسمیه قرار دارد پس می‌توان گفت در اصل مبتدا بوده است. جمله اصلی بدین صورت بوده است: «عُمُرُكَ أَطْوَلُ مِنْ أَهْلِ بَيْتِكَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ».

ب: اگر تمییز در یک جمله فعلیه قرار داشته باشد که، فعل آن جمله لازم باشد، می‌توان گفت تمییز در اصل فاعل بوده است.

ج: اگر تمییز در یک جمله فعلیه قرار داشته باشد که، فعل آن جمله متعدی باشد، می‌توان گفت تمییز در اصل مفعول بوده است.

مثال ب: «يَزِدَادُ الْمَسْلُومُونَ إِتْكَالًا عَلَى أَنْفُسِهِمْ»

مثال ج: «نَظَّمْتُ الْكُتُبَ صُفُوفًا»

۲۱- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. اگر تمییز در یک جمله اسمیه آورده شود، غالباً می‌توان گفت که تمییز در اصل مبتدا بوده است. اگر تمییز در یک جمله فعلیه آورده شود و فعل آن جمله لازم باشد غالباً می‌توان گفت که تمییز در اصل فاعل بوده است و بالاخره اینکه اگر تمییز در جمله فعلیه‌ای آورده شود که فعل جمله متعدی باشد، غالباً می‌توان گفت که تمییز در اصل مفعول بوده است. اینجا تمییز در جمله فعلیه «يَزِدَادُ كُلِّ يَوْمٍ قَلْقًا» آمده است، فعل «يَزِدَادُ» لازم می‌باشد در نتیجه «قَلْقًا» تمییز فاعلی خواهد بود. جمله تمییزی نیز در اصل بدین صورت بوده است: «يَزِدَادُ قَلْقُهُ كُلِّ يَوْمٍ».

۲۲- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. «خضرة» اسم نکره‌ایست که از نظر معنا باعث رفع ابهام از جمله شده است. بنابراین تمییز و منصوب است. غالباً کلمات منصوبی که بعد از اسم تفضیلها آورده می‌شوند نقش تمییزی دارند. ترجمه جمله: «هیچ درختی در سبزی، بیشتر از درختان همیشه سبز نیست.»

۲۳- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. «عددًا» اسم نکره و منصوبی است که از نظر معنا باعث رفع ابهام از جمله شده است. بنابراین می‌توان گفت که این کلمه تمییز است. ترجمه جمله: «همانا خداوند همه چیز را از نظر تعداد محاسبه کرده است.»

۲۴- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. در جمله «هُوَ أَفْصَحُ مَنِّي لِسَانًا» کلمه «لِسَانًا» که اسمی نکره و منصوب است، تمییز بوده و از ماقبل خود (أَفْصَحُ) رفع ابهام می‌کند.

ترجمه جمله: «او از نظر زبان از من روانتر است». مفهوم جمله: «زبان او از زبان من روانتر است».

کلمه‌ای که به عنوان «تمییز» در جمله قرار می‌گیرد می‌تواند در اصل مبتدا، فاعل یا مفعول باشد. کلمه «لِسَانًا» که در جمله مزبور تمییز می‌باشد، در اصل مبتدا بوده و در جمله‌ای مانند جمله «لِسَانُهُ أَفْصَحُ مِنْ لِسَانِي» استفاده شده است.

۲۵- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. تمییز، اسمی است نکره و منصوب که ابهام ماقبل خود را از میان می‌برد. این کلمه ممکن است در اصل «مبتدا»، «فاعل» یا «مفعول» باشد.

در عبارت مذکور، «تلوثاً» اسم منصوب و نکره‌ای است که از عبارت «أَشَدُّ» رفع ابهام می‌کند و در اصل مبتدا بوده است.

جمله اصلی: «تلوثُ هواؤنا اشدُّ من هواءِ المدنِ الأخرى» معنی آن: «هوای ما آلوده‌تر از هوای شهرهای دیگر است».

۲۶- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. «ایماناً» در جمله مزبور اسمی است منصوب و نکره (هیچکدام از علایم معرفه را ندارد) که ابهام کلمه ماقبل خود (أَفْضَلُ) را از میان برمی‌دارد. این کلمه، «تمییز» است و در ترجمه تحت اللفظی پس از عبارات «از نظر، به سبب، از جهت و ..» قرار می‌گیرد.

ترجمه تحت اللفظی: «برترین شما از نظر ایمان، نیکوترین شما از نظر اخلاق است».

ترجمه روان: «مؤمن‌ترین شما، خوش‌اخلاق‌ترینتان است».

۲۷- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. «ازهاراً» اسمی نکره (هیچکدام از علایم اسمی معرفه را ندارد) و منصوب (نصب به تنوین فتحه) است که ابهام ماقبل خود را (تفتّحت الأشجار) از میان می‌برد، پس «تمییز» می‌باشد.

ترجمه جمله (به صورتی که نقش «تمییز» مشخص شده است): «درختان در بهار [از نظر] غنچه‌ها شکفته می‌شوند».

ترجمه روان: «غنچه‌های درختان در بهار شکفته می‌شود».

۲۸- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. تمییز، کلمه‌ای است منصوب و نکره که غالباً جامد بوده و از نظر معنایی ابهام موجود در جمله را برطرف می‌کند. در گزینه ۴، «ایماناً» مصدریست منصوب که علت انجام فعل «ساعتت» را بیان کرده است. بنابراین کلمه مذکور نقش مفعول له را دارد. در گزینه‌های ۱، ۲ و ۳ به ترتیب کلمات «شایاً»، «اوراقاً» و «ازهاراً» نقش تمییز را دارا می‌باشند. معنی گزینه‌ها بصورت زیر است:

- ۱) هر روز یک فنجان چای می‌نوشم.
- ۲) برگهای درخت در پاییز خشک شد.
- ۳) شکوفه‌های درختان در بهار باز می‌شوند.
- ۴) بینوا را به خاطر ایمان به خدا کمک کردم.

۲۹- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. برای ایجاد تمییز فاعلی، کلمه «اخلاق» را که فاعل جمله است، بصورت منصوب درآورده و فعل جمله را مطابق با «هذه» می‌آوریم. این موارد در گزینه ۳ رعایت شده است.

۳۰- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. معنای جمله: «یک فنجان چای نوشیدم.»

تعریف: کلمه‌هایی که پس از وزن، پیمانه و مساحت می‌آیند و ماهیت آن‌ها را تعیین می‌کنند، تمییز نامیده می‌شوند. در عبارت بیان شده، «کوباً» (به معنای «فنجان») را می‌توان «پیمانه» ای در نظر گرفت که به مقدار «شایاً» (که تمییز است) اشاره دارد و به همین دلیل کلمه «شایاً» را تمییزی از نوع «مقدار» در نظر می‌گیریم.

۳۱- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. تعریف: تمییز اسمی است نکره و منصوب که ابهام ماقبل خود را از میان برمی‌دارد. با توجه به این موضوع و اینکه چهار کلمه «ایماناً، ایماناً، ایماناً و اتکالاً» در گزینه‌های ۱ تا ۴ به طور مشخص برای بررسی در نظر گرفته شده‌اند، به بررسی این کلمات می‌پردازیم:

گزینه ۱- «ایماناً» برای رفع ابهام از فعل «امتلاً» به کار رفته و «تمییز» می‌باشد.

گزینه ۲- «ایماناً» که مصدری منصوب (مصدر باب «افعال» از «ا م ن») از جنس فعل جمله است، «مفعول مطلق تاکیدی» می‌باشد.

گزینه ۳- «ایماناً» مصدری منصوب بوده و علت وقوع فعل «ساعتدُ» را بیان کرده است، به همین جهت «مفعول‌له» می‌باشد.

گزینه ۴- «اتکالاً» مصدری منصوب (مصدر باب «افتعال» از ریشه «و ک ل») از جنس فعل جمله بوده و بر وقوع فعل «اتکلتُ» تاکید دارد، بنابراین «مفعول مطلق تاکیدی» می‌باشد. («واو» مصدر «اتکالاً» در «تاء» افتعال ادغام شده است.)
معنی گزینه‌ها:

۱- قلبم لبریز از ایمان شد.

۲- به پروردگارم ایمانی قوی آوردم.

۴- بر خودم محکم توکل کردم تا به دیگری محتاج نشوم

۳- از روی ایمان به خدا، بینوا را یاری کردم

۳۲- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. قاعده: هر گاه اسمی را که بخواهیم منادا قرار دهیم، دارای «ال» باشد، در این صورت پیش از آن «ایها» (برای مذکر) و «ایتها» (برای مؤنث) می‌آوریم. در این صورت: ائُ (أَيُّ): منادای مفرد و مبنی بر ضم (محلاً منصوب)، ها: حرف تنبیه. کلمه‌ی دارای «ال»: عطف بیان (تابع لفظ «ائُ» یا «أَيُّ») و مرفوع می‌باشد.

۳۳- گزینه ۳ پاسخ صحیح سؤال است. ترجمه سؤال: پرسش مناسب برای جمله مزبور چیست؟

«عاقل‌ترین مردم کسی است که نیکوترین برنامه‌ریزی را نسبت به زندگی داشته باشد.»

۱ - چه کسی نیکوترین برنامه‌ریزی را نسبت به زندگی خود دارد؟

۲ - عاقل‌ترین مردم چگونه است؟

۳ - عاقل‌ترین مردم کیست؟

۴ - چه وقت عاقل‌ترین مردم کسی است که نیکوترین برنامه‌ریزی را نسبت به زندگی خود داشته باشد؟
با توجه به ترجمه سؤال می‌توان به درستی گزینه ۳ پی‌برد.

۳۴- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. تعریف تمییز: تمییز اسمی است نکره، منصوب و معمولاً جامد که ابهام ماقبل خود را از میان می‌برد. این اسم ممکن است در اصل، «مبتدا»، «فاعل» یا «مفعول» باشد. در گزینه‌های داده شده چهار کلمه منصوب «درسا»، مزدحمة، املاً و فرحین» به طور مشخص جهت بررسی، مورد نظر می‌باشند. «درسا»: اسمی است نکره، منصوب و جامد که ابهام را از اسم تفضیل «أحسن» می‌زداید و بنابراین تمییز می‌باشد. ترجمه جمله: «بدرستیکه او از بهترین دانش‌آموزان از نظر درس بود.» در جمله دوم «مُزدحمة» نقش «خبر فعل ناقصه» را دارد. «املاً»: مصدری است منصوب که برای بیان علت وقوع فعل آمده است، بنابراین، این کلمه «مفعول‌له» یا «مفعول‌لاجله» می‌باشد. ترجمه: «گناهکار را به امید اصلاحش مجازات کردم.» «فرحین»: کلمه‌ای است منصوب که بیانگر حالت فاعل به هنگام وقوع فعل می‌باشد، از این رو می‌توان نتیجه گرفت که این کلمه «حال مفرد» است. ترجمه: «رزمندگان بر دشمنان حمله کردند در حالیکه خوشحال بودند».

۳۵- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. در جمله «خیرٌ عندَ رَبِّک ثواباً»، اسم منصوب، جامد و نکره «ثواباً» برای رفع ابهام معنایی موجود در «خیرٌ» آورده شده است، بدین معنی که مشخص کرده است وقتی می‌گوییم «خیرٌ» (بہتر است)، روشن می‌کند که از نظر «ثواب و اجر بہتر است» پس این کلمه تمییز است. تمییز معمولاً بعد از اسم تفضیل می‌آید که در اینجا «خیر» اسم تفضیل است.

۳۶- اولاً: مفعول جمله داده شده «عیونٌ» می‌باشد.

ثانیاً: تمییز اسمی است جامد، نکره و منصوب که برای رفع ابهام معنایی از جمله بکار می‌رود. پس برای اینکه «عیوناً» در نقش مفعول قرار گیرد باید منصوب و نکره باشد یعنی می‌توان از «عیوناً» استفاده کرد. بنابراین گزینه ۴ پاسخ صحیح است.

۳۷- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. در این عبارت باید به ساختار و زمان فعلها توجه داشت:

(۱) «كُنْتُ أَظُنُّ» یک فعل ماضی استمراری است و ترجمه‌ی صحیح آن «گمان می‌کردم» می‌باشد.

(۲) «قد تُسِی» فعل مجهول ماضی نقلی است و ترجمه‌ی درست آن «فراموش شده است» می‌باشد

(۳) «لَمْ یَبِقْ» فعل مضارع مجزوم است که در فارسی بصورت ماضی نقلی منفی ترجمه می‌شود، یعنی «باقی نمانده است» درست است.

۳۸- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. کلمه‌ای که در جای خالی قرار می‌گیرد نقش تمییز را دارد، تمییز منصوب و نکره می‌باشد، بنابراین «حدیثاً» صحیح است.

۳۹- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. «ذکاء» اسم جامد و نکره‌ای است که از کلمه‌ی «أفضل» رفع ابهام می‌کند، بنابراین تمییز است و باید تنوین نصب بگیرد بنابراین «ذکاء» صحیح است. ترجمه‌ی جمله: «مریم از **نظرهوش** از دوستش برتر است.»

۴۰- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. «عیون» اسم جامد، نکره و منصوبی است که از معنی «فَجَرٌ» رفع ابهام کرده است، بنابراین تمییز است.

- ۴۱- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. تمیزی که پس از عدد، پیمانه و وزن آورده می‌شود تمییز مفرد است مانند: صفحَةً، فُمَاشاً و شایاً در گزینه‌های ۱، ۲ و ۴. اما «قدرأ» در گزینه‌ی ۲ تمییز نسبت است.
- ۴۲- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. باتوجه به معنی جمله کاملاً مشخص است که گزینه‌ی ۱ مفهوم عبارت را در بر دارد.
- ۴۳- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. «اوراقاً، ازهاراً و شایاً» در گزینه‌های ۱، ۳، ۴ تمییز محسوب می‌شوند. در گزینه‌ی ۲ مصدر منصوب «ایماناً» علت وقوع فعل «سَاعَدْتُ» را آشکار ساخته و بنابراین مفعولٌ له است.
- ۴۴- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. «حسدأ» تمیز برای کلمه‌ی «ذرةٌ» می‌باشد. تمیز به صورت نکره استفاده می‌شود.
- ۴۵- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. «صَفَّقَ» به معنی «دست زد» است.
- ۴۶- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. «أدباً» اسم جامد نکره و منصوب است که در جمله رفع ابهام کرده و تمییز می‌باشد.
- ۴۷- گزینه‌ی ۳ صحیح است. أعظمٌ: مبتدا و مرفوع/ العِبَادَةُ: مضاف الیه و مجرور/ أجزأ: تمییز و منصوب، چون بعد از اسم تفضیل (أعظم) آمده است/ أخفا: خبر و تقدیراً مرفوع، زیرا اسم مقصور است/ ها: مضاف الیه، محلاً مجرور.
* ترجمه‌ی عبارت: «بزرگ‌ترین عبادت از نظر پاداش، مخفی‌ترین آن است.»
- ۴۸- گزینه‌ی ۱ صحیح است. * ترجمه‌ی عبارت «بعد از مطلع شدن از فداکاری‌های رزمندگان، دلم لبریز از ایمان شد!»
إمْتَلَأَ: فعل ماضی/ قلب: فاعل و تقدیراً مرفوع (چون به ضمیر متکلم وحده‌ی «یاء» اضافه شده است)/ ی: مضاف الیه و محلاً مجرور/ ایماناً: تمییز و منصوب.
نکته: اسم منصوب بعد از فعل‌های «إمْتَلَأَ، إِزْدَادَ، فَاضَ، كَثُرَ، طَابَ و...» تمییز است.
- ۴۹- گزینه‌ی ۳ صحیح است. موارد نادرست در سایر گزینه‌ها:
۱) معرفة (ص: نكرة) / ۲) اعراب و تحلیل صرفی درست «أَسَلَمَ»: فعل ماضی، للغائب، مزید ثلاثی بزاید حرف واحد، (من باب «إفعال»)، صحیح و سالم، مبني للمعلوم، مبني على الفتح/ فعل و فاعله ضمير «هُوَ» المستتر و جملة صلة لا محل لها من الإعراب / ۴) اسم مفعول (ص: اسم فاعل)- معرفة (ص: نكرة)
- ۵۰- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است.
* ترجمه‌ی آیه: «پس هر کس به اندازه‌ی یک ذره کار نیک انجام دهد، آن را [پاداش آن را] می‌بیند.»
چون کلمه‌ی «خیراً» اسم جامد، نکره و منصوبی است که بعد از وزن (مثنال) آمده، بنابراین «تمییز» می‌باشد.
- ۵۱- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است.
* ترجمه‌ی عبارت: «بزرگ‌ترین عبادت از نظر پاداش، مخفی‌ترین آن‌ها است.»
چون کلمه‌ی «أجزأ» اسم جامد، نکره و منصوب که بعد از اسم تفضیل (أعظم) آمده است، بنابراین «تمییز» می‌باشد و از عبارت «أعظم العبادة» رفع ابهام کرده است.

۵۲- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. ترجمه‌ی عبارت: «خورشید از نظر نور قوی‌ترین ستاره است.» کلمه‌ی «نوراً» اسم جامد، نکره و منصوبی است که بعد از اسم تفضیل (أقوی) آمده، بنابراین «تمییز نسبت» می‌باشد.

۵۳- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. کلمه‌ی «اخلاقاً» اسم جامد، نکره و منصوبی است که از جمله‌ی قبل خود رفع ابهام می‌کند، بنابراین «تمییز نسبت» است، (← اخلاق دانش آموز نیکو شد).
نکته: اسم منصوب بعد از فعل‌های: طاب، تقدّم، حسن، ازداد، امتلاً، فاض و ... «تمییز» است.

۵۴- گزینه‌ی ۴ صحیح است. چون فعل جمله (اشتهر) لازم است تمییز در اصل فاعل بوده است ← اشتهر جهداً هذا الطالب.

۵۵- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. «ثواباً» تمییز می‌باشد، زیرا بعد از اسم تفضیل (خیر) آمده است.

۵۶- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. «استشهد» فعل مجهول و «أبو» نایب فاعل و مرفوع به «واو» ← (اعراب فرعی یا نیابی) / «تستطیع» فعل مفرد مؤنث و فاعل آن «زمیلات» می‌باشد.

۵۷- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. در گزینه‌ی «۱» اسم موصول - معرفه و در گزینه‌ی «۲» مشتق - مفعول به و در گزینه‌ی «۳» فعل ماضی - للغائب - باب افعال - متعدی - جمله‌ی فعلیه و محلاً، نادرست است. «من»: اسم استفهام و نکره - دیناً: تمییز و منصوب - أحسن: اسم تفضیل، خبر و مرفوع باضمه.

۵۸- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. «صبراً» تمییز و در اصل «فاعل» بوده است، زیرا «ازداد» فعل لازم است ← ازداد صبراً المؤمن.

۵۹- گزینه‌ی ۲ صحیح است. «قلقة» اسم مشتق و منصوب و در نقش «حال» می‌باشد.

۶۰- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. «امتلاً» فعلی است که نیاز به «تمییز» دارد لذا «ایماناً» که اسم نکره، جامد و منصوب است تمییز می‌باشد.

۶۱- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. هنن یرضین

۶۲- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. خاشعاً: به صورت حال مفرد (مشتق و منصوب) به کار رفته است و نمی‌تواند تمییز باشد.

۶۳- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. «صبراً» اسم جامد نکره‌ی منصوب بعد از اسم تفضیل آمده و ابهام جمله‌ی قبل از خود را برطرف می‌سازد، لذا تمییز است.

۶۴- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. «درجة» بعد از اسم تفضیل «أعلی» آمده است و ابهام جمله را برطرف می‌کند، لذا تمییز است.

۶۵- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. «شأناً» پس از اسم تفضیل «أزفع»، تمییز است.

- ۶۶- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. با توجه به مفهوم عبارت، اسم «کان» ضمیر مستتر «هو» بوده و جای خالی اول برای خبر «کان» و جای خالی دوم برای «تمییز» می‌باشد.
- ۶۷- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. از خطاهای بارز سایر گزینه‌ها: «بودم - پراکنده می‌کردم»، «هر کس - پراکنده می‌شوند» و «ای کاش»
- ۶۸- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. تمییز می‌بایست جامد باشد (در گزینه‌ی ۱ و ۲) و با توجه به معنای عبارت، «لساناً» گزینه‌ی مورد نظر است.
- ۶۹- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. «لبناً» بعد از «كأْسًا: كاسه» که واحد مقدار (پیمانه) است آمده و تمییز به شمار می‌رود.
- ۷۰- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. کلمه‌ی «عملاً» اسم نکره‌ی جامد منصوبی است که به دنبال اسم تفضیل «أَحْسَنُ» آمده تا از آن رفع ابهام کند، تمییز است.
- ۷۱- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. «أَرْفَعُ» اسم تفضیل و عامل رفع ابهام آن کلمه‌ی «شأناً» است که در نقش تمییز می‌باشد.
- ۷۲- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. تمییز، اسمی است جامد، نکره، منصوب که رفع ابهام از جمله می‌کند. پس فقط «مقاماً» صحیح می‌باشد. ضمناً وجود اسم تفضیل «أَعَزُّ» بیان‌گر تمییز بودن «مقاماً» است.
- ۷۳- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. «دَهَبًا» پس از واحد اندازه‌گیری وزن «مِثْقَالًا» آمده است، پس چون جامد و منصوب و نکره است، تمییز می‌باشد.
- ۷۴- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. فَجَّرَ = فعل متعدی نیازمند تمییز است. عیوناً = اسم جامد است و به‌طور کلی نمی‌تواند صفت یا حال قرار گیرد و فَجَّرَ = فعل متعدی دو مفعولی نیست، بنابراین کلمه‌ی «عیوناً» نقش تمییز را دارد.
- ۷۵- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. کلمه‌ی «قولاً» بعد از اسم تفضیل «أَصْدَقُ» آمده است و از آن رفع ابهام می‌کند، بنابراین نقش «تمییز» را دارد.
- ۷۶- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. «التَّكْرِيمِ» در نقش مضاف‌الیه قرار دارد و باید مجرور باشد: «التَّكْرِيمِ»
- ۷۷- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. با توجه به این که کلمه‌ی «قِرَاءَةً» بعد از اسم تفضیل «أَكْثَرُ» آمده است و رفع ابهام می‌کند، نقش تمییز را دارد.
- ۷۸- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. «دَهَبًا: طلا» بعد از «مِثْقَالًا» که از وزن است آمده و تمییز مفرد است.
- ۷۹- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است.
«المعلم نظر الی ساعته» برای مذکر آمده است در حالی که «المعلمة» در عبارت سوال مونث است.
- ۸۰- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. کلمه‌ی «أَدَبًا» اسم نکره‌ی جامد و منصوبی است که بعد از اسم تفضیل (أَكْثَرُ) آمده است تا از آن رفع ابهام کند، بنابراین، تمییز است.